

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa  
Spisová značka: 3Er/480/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515204136  
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková  
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8515204136.1

## Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: I. Q., nar. XX.XX.XXXX, X. X, XXX XX K. o vymoženie sumy 266,13 eur s prísl. takto

### rozhodol:

I. Súd **z a s t a v u j e** exekučné konanie.

II. Oprávnenému a povinnému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. Súd **p r i z n á v a** súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom spísaným do zápisnice na exekútorском úrade dňa 14.3.2015 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 266,13 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 01842/09 zo dňa 26.5.2009, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2009 a vykonateľnosť dňa 11.6.2009. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 19.8.2015.

2. V exekučnom titule bola povinnému uložená povinnosť na zaplatenie sumy 286,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 272,20 eur od 15.11.2008 do zaplatenia a nahradenie trov rozhodcovského konania vo výške 122,18 eur.

3. Exekučnému súdu je z úradnej činnosti známa skutočnosť, ktorú v zmysle § 186 ods. 1 zákona č. 106/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) netreba dokazovať, že na tunajšom súde sa viedlo konanie pod sp. zn. 5Er/269/2009 medzi totožnými účastníkmi ako v prejednávanej veci, t.j. oprávneným bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 a povinným bol I. Q., nar. XX.XX.XXXX. Ako exekučný titul v uvedenom konaní oprávnený predložil totožný rozhodcovský rozsudok ako v prejednávanej veci, t.j. rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 01842/09 zo dňa 26.5.2009.

4. Vo vyššie označenom konaní Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 5Er/269/2009-49 zo dňa 6.9.2013 exekúciu zastavil, nakoľko uzavrel, že predmetný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým vykonateľným exekučným titulom z dôvodu, že rozhodcovská doložka, na podklade ktorej oprávnený inicioval rozhodcovské konanie, je neplatná, keďže predstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej

zmluve. Rozhodcovský rozsudok bol preto vydaný orgánom (rozhodcovským súdom), ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, ide teda o nulitný právny akt, ktorý v exekúcii nie je možné vykonať. Predmetné rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa o zastavení exekučného konania nadobudlo v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov, č. k. 2CoE 6/2014-91 zo dňa 30.1.2014, právoplatnosť dňa 24.2.2014.

5. Podľa § 243h ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. a súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre prideľovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

8. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

10. Z ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľný nedostatok podmienok exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť v súlade s ust. § 161 C.s.p. v spojení s § 9a ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. §230 C.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

11. Prekážka rozsúdenej veci (*rei iudicatae*) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 232/2012).

12. V prejednáwanej veci sa oprávnený domáha vymoženia dlžnej sumy od povinného na základe toho istého rozhodcovského rozsudku, ktorý predložil ako exekučný titul v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Er/269/2009, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení exekučného konania. Súd mal teda preukázané, že v prejednáwanej veci sa jedná o exekučné konanie začaté na základe návrhu medzi tými istými účastníkmi ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté.

13. Čo sa týka totožnosti predmetu konania vo vzťahu k skúmaniu procesných podmienok, konkrétne či sa nejedná o konanie zaťažené prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, v exekučnom konaní je takýmto predmetom samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Nakoľko v exekučnom konaní sa meritórne nerozhoduje o splnení určitej povinnosti, príp. o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, exekučné konanie môže predstavovať prekážku *res iudicata* len vo vzťahu k inému exekučnému konaniu. Ďalším špecifikom, ktoré je nutné vziať do

úvahy, je skutočnosť, že nie každé rozhodnutie exekučného súdu vo veci založí prekážku res iudicata. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho istého exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní exekučného titulu zaniklo právo ním priznané, prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým sa dané konanie skončilo, je potrebné skúmať povahu tohto rozhodnutia predtým, než sa prijme záver o existencii nedostatku podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

14. V predchádzajúcom exekučnom konaní vedenom medzi tými istými účastníkmi na tunajšom súde pod sp. zn. 5Er/269/2009 bola exekúcia zastavená pre rozpor exekučného titulu so zákonom, keď predmetný rozhodcovský rozsudok súd posúdil ako nevykonateľný a nespôsobilý exekučný titul. Rozpor exekučného titulu so zákonom, resp. nedostatok jeho materiálnej vykonateľnosti, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný či reparovaný. Keďže v tomto exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3Er/480/2015 je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už Okresný súd Stará Ľubovňa vo svojom skoršom rozhodnutí č. k. 5Er/269/2009-49 zo dňa 6.9.2013 konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, je nutné uzavrieť, že označené právoplatné rozhodnutie exekučného súdu predstavuje prekážku res iudicata.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené exekučný súd uzavrel, že v prejednávanej veci existuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v prekážke už skôr právoplatne rozhodnutej veci. Takýto nedostatok podmienok konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu, pričom súčasne bráni tomu, aby exekučný súd skúmal podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 Exekučného poriadku, rovnako ako by takémuto skúmaniu bránilo napr. späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie pred vydaním poverenia (§ 38 ods. 3 Exekučného poriadku) alebo existencia prekážky litispendencie (§ 36 ods. 3 Exekučného poriadku). Exekučný súd preto exekučné konanie v zmysle §161 ods. 2 C.s.p. s poukazom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku zastavil.

16. O trovách konania súd rozhodol analogicky podľa § 256 a § 257 Civilného sporového poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Oprávnená podala nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie a povinnému trovy exekučného konania nevznikli.

17. Podľa § 196 EP za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

18. Podľa § 200 ods. 1 EP trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

19. Podľa § 200 ods. 5 EP ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

20. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

21. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Súd pri posudzovaní, kto by mal v danom prípade nahradiť trovy exekúcie, dospel k záveru, že v zmysle citovaného ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený tým, že podal opätovne návrh na vykonanie exekúcie na základe rovnakého exekučného titulu ako v exekučnom konaní č. k. 5Er/269/2009, zaviniel zastavenie exekúcie z dôvodu prekážky rozhodnutej veci, preto súd rozhodol, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému, pričom o ich výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomu uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).